

въ Боливия, въ Югославия, въ Мексико, Чили, Уралъ. И у насъ, въ западна Стара-планина, има медни руди, въ Плакалница, между Лакатникъ и Вратца. До преди нѣколко години рудата се копаеше и по въздушна линия, дълга 14 километра, се пренасяше въ фабриката на гара Лакатникъ. Който е пътувалъ презъ Искърския проломъ, сигурно е виждалъ фабриката и вагонетките, увиснали на жици надъ желѣзопътната линия. Сега фабриката не работи. Нѣкога рудата се преработваше, получаваше се нечиста, черна медь. Тая последната се изпращаше въ чужбина (Англия, Германия) за окончателно пречистване. Медьта е червенъ, здравъ и гъвкавъ металъ съ много ценни качества. Въ бѣлата сплавъ *алпака*, за която говоримъ, червениятъ цвѣтъ на медьта е покритъ отъ бѣлия на никела.

Цинкътъ се добива отъ неговитѣ съединения, които се срѣщатъ въ Германия, Съединенитѣ Щати, Швеция, Франция, Белгия, Англия. У насъ има цинкови руди въ Родопитѣ, но тѣ за сега не се използватъ.

Месингътъ, отъ който сж направени гвоздейчетата, съ които е заковано ножчето, сж отъ медь (67%) и цинкъ (33%).

Черенитъ на дрѣжката сж отъ *бакелитъ*. Бакелитътъ е изкуственъ продуктъ, полученъ отъ *карболова киселина* и *формалинъ*. Тия две вещества се получаватъ чрезъ химическа преработка — първото на каменнитѣ въглища, второто на дървата. Тоя бакелитъ е купенъ отъ Германия. Въ последно време бакелитъ се произвежда и въ България.

*

Моето джебно ножче е направено отъ желѣзо, хромъ, никелъ, медь, цинкъ и бакелитъ. Откъде ли сж взети тия материали? Азъ казахъ по-горе, кжде се произвеждатъ тѣ. Желѣзото, може би, е доставено отъ *Швеция*, хромътъ отъ *Съединенитѣ Щати*, никелътъ отъ *Нова Каледония* или *Канада*, медьта отъ *Боливия*